

lagrene, har Overvejelserne samlet sig om, hvorvidt det vilde være muligt at nedbringe Statslagerlejen. Der har her været ført Forhandlinger med Repræsentanter for Indehaverne af Statslagrene. Disse Repræsentanter har imidlertid gjort gældende, at netop i Aar har der været en meget betydelig Stigning i deres Udgifter, og det er jo rimeligt. Arbejdsudgifterne, Kørselsudgifterne og den Post, der hedder Forrentning af Kornets Værdi, er steget. Hvis man altsaa mener, at Statslagerafgiften var fastsat rigtig i Fjor, saa maatte man komme til det Resultat, at det vilde være naturligt, at den maatte stige yderligere i Aar. Som adskillige ærede Medlemmer vil vide, er Beregningen af Taksterne for Lagerleje fastsat til 85, 85, 60 og 60 Øre pr. Kalendermaaned pr. hkg Korn for sidste Aar. Ved nærmere Forhandlinger om dette Spørgsmaal er det imidlertid kommet til at staa klart, at Grunden til, at Lagerlejen er blevet saa uforholdsmæssig høj, netop er denne Beregning efter Kalendermaaned. Jeg skal ikke her fordybe mig i hele dette Spørgsmaal, men skal henvise til de Oplysninger, der i saa Henseende er givne i Bemærkningerne til Lovforslaget. Naar man imidlertid har en saadan Beregning efter Kalendermaaned, saa følger det af sig selv, at det fører med sig, at den første Maaned, Kornet opbevares paa et Lager, oftest bliver til 2 Maaned, og hvis der skiftes Lagerplads, kommer man atter til for 1 Maaned at betale for 2 af de dyre Lagermaaned. Ved en Undersøgelse af Forholdet, som Brødkornsadministrationen har foretaget for enkelte Lagres Vedkommende — disse Tal staa anført i Bemærkningerne — har det vist sig, at der for de fleste Lagre, naar hvert enkelt Lager beregnes for sig, er betalt for 1¼ Maaned mere, end Lagringen virkelig har været, eller der er betalt ca. dobbelt saa meget i Lagerleje, som den virkelige Lagertid har været. Dette Resultat fremkommer ved at betragte kun enkelte Lagre. Naar man saa tager i Betragtning, at Kornet ofte gaar fra et Lager til et andet, saa vil ærede Medlemmer forstaa, at den gennemsnitlige Lagringstid, som Brødkornsadministrationen efter de nugældende Betalingsregler anslaa til 3,6 Maaned, ved en Overgang til Dagbetaling vil vise sig kun at være ca. det halve. Det forekommer mig da, at det vil være rimeligt at anslaa den Lagertid, det kommer til at dreje sig om, til højst 2 Maaned, og hvis man vil give Lagerindehaverne den samme Betaling som tidligere, men fordelt paa en anden Maade paa Grundlag af Dagbetaling, nemlig 50 Øre en Gang for alle for Modtagelse og Aflevering; Kørsel,

Sækkeleje o. s. v. og 2 Øre pr. Dag eller 60 Øre om Maaneden, saa vil det for de 2 første Maaned blive 170 Øre som ogsaa nu, men ganske vist beregnet efter den virkelige Lagertid. Dette vil medføre, at man formentlig tør gaa ud fra, at den Udgift, der for det sidste Aars Brødkorn har været 16,3 Mill. Kr., for indværende Høstaar for et betydeligt større Kvantum Brødkorn end forrige Aar vil kunne beregnes til 10,7 Mill. Kr. Efter at dette Forslag er stillet Lagerindehaverne, og efter at det store Flertal af disse er gaaet ind paa det, mener jeg, at det ikke blot vil være berettiget, men ogsaa rigtigst, at Statslagerinstitutionen oprettholdes med denne meget betydelige Reduktion af Udgifterne dertil.

En anden, meget betydelig Udgift har Tørringsomkostningerne været. Som ærede Medlemmer vil vide, har de været meget store i Aar, idet de har udgjort ca. 9 Mill. Kr. At der skulde kunne opnaas betydelige Besparelser ved Tørring af Korn med de forhaandenværende Brændselspriser, er ikke meget sandsynligt. Der er i indværende Høstaar tørret i alt 1,8 Mill. hkg Rug eller 68 pCt. af hele Befolkningens Forbrug, og man vil umiddelbart være tilbøjelig til at mene, at dette er alt for stor en Tørringsprocent, og at det ikke skulde være nødvendigt her i Landet at tørre 60 pCt. af den Rug, som spises. Det anses for nødvendigt, at alt det, som skal forbruges i Sommerens 5 Maaned, bliver tørret, men vi mener, at dette maa betydeligt kunne indskrænkes, og man har saa meget mere Grund til at antage det, som Indførelsen af Kvalitetsvægt, som her er foreslaaet, og ogsaa — lad mig tilføje det — Indførelse af Dagbetaling til Statslagrene — thi ogsaa dette Forhold spiller en Rolle i denne Henseende — vil bidrage til, at megen Rug, som nu i Aar er tørret, vil kunne opbevares uden at skulle henvises til Tørring; der vil i saa Henseende blive gjort alt, hvad der kan gøres, og vi mener os berettigede til at anslaa, at det Kvantum, der skal tørres, vil kunne nedsettes til 1 Mill. hkg Rug, hvorved Udgiften vil nedbringes til 6,5 Millioner. Idet der saa yderligere paaregnes en forhøjet Betaling for tørret Rug paa Grund af dens mindre Vandindhold, ca. 1½ Kr. pr. hkg, kommer Udgiften ned til 5 Mill. Kr.

En tredje, meget betydelig Udgift er Transportomkostninger. Disse har i Aar udgjort 6,4 Mill. Kr. Mange vil være tilbøjelige til at mene, at Transport fra en Landsdel til en anden og fra et Lager til et andet vil kunne indskrænkes. Jeg maa indrømme, at jeg hører til dem, som mener,